

Mě zajímají duše!

Začátkem září jsem se i s některými z vás účastnil u dominikánů rekviem za otce Jordána Vinklárka. Ten zemřel uprostřed jarních omezení, a tak měl tehdy na pohřbu jen spolubratry. Teď už nás bylo hodně, a není divu. Posledních dvacet let totiž patřil neodmyslitelně ke kostelu svatého Jiljí. Svérázný drobný bělovlasý muž v bílém hábitu, s ostře pronikavým pohledem, kterému nikdo neunikl. „Co tady děláš?“ zeptal se jednou schoulené ženy v lavici. „Modlím se,“ odpověděla. „A seš pokřtěná?“ „Ne,“ pípla. „Nevadí, tak s tím něco uděláme.“ Jindy zapíchl svůj pohled do přešlapujícího mladíka. „Jdete ke svátosti smíření?“ Dotyčný neměl odvalu říct, že sice jít chtěl, ale když patera zahlédl, chtěl být neviditelný. „Tak pojďte!“ Otec Jordán si takové

jednání mohl dovolit. Zaprvé už byl ve věku, kdy všichni ve vašem okolí jsou mládež. A za druhé, byl to vskutku

*P. Jordan Vinklárk OP
celebroval poutní mši na Lhotce
6. června 2017*

služebník, který horlil pro Hospodina a modlil se. A miloval scholastiku. Právě odmítnutí dnes tak rozšířené „dojmologie“ a „pocitologie“ z něho činilo vyhledávaného kněze. Otec Mohelník začal pohřební kázání těmito slovy: „Otče Jordáne, jak se máte, jak se vám daří, jak se cítíte?“ Tazatel byl za takovou otázkou odměněn káravým pohledem a replikou: „Tím se vůbec nezabývám, mě zajímají duše!“ Dominikán je povolán k tomu, aby pracoval na spáse duší...“

Církevní právo říká, že nejvyšším zákonem církve je spása nesmrtelných duší. Otec Jordán to nejenom věděl, ale i žil. A co my? **+ P. Jiří Korda**

Koronavirové šílenství

Bratři a sestry, omlouvám se, pokud se někoho dotknu, ale považuji mnohé z toho, co se děje okolo koronavirové nákazy, za přehnané, chaotické a politické. Přesto vás moc prosím, buďme k sobě ohleduplní, všímaví k potřebám lidí v našem okolí, a stále měnící se nařízení se snažme v rámci svých možností a zdravého rozumu ctít. Pokud by někdo z vás kvůli aktuální situaci potřeboval pomoc, ať se mi ozve. Omlouváme se za případné změny v avizovaném programu bohoslužeb a aktivit. Průběžně vás informujeme

o aktuálním dění prostřednictvím ohlášek, nástěnek a našich webových stránek (www.lhoteckafarnost.cz). V případě jakýchkoliv nejasností se nebojte nás kontaktovat. Protože články do Věstníku vznikají v první polovině předcházejícího měsíce, raději avizuji, že pokud by došlo opět z nařízení vlády k omezení nebo zrušení veřejných bohoslužeb, tak náš lhotecký kostel bude denně alespoň několik hodin otevřen k modlitbě i přijetí svátostí.

P. Jiří Korda

Z pastorační rady

Sešli jsme se 2. září a nejdříve zhodnotili období od poslední schůze, která byla před třemi měsíci. Trio akcí Noc kostelů, pouť otců a dětí a letní chaloupky opět nezklamalo. Veliké díky všem organizátorům, kteří se dokázali vypořádat i s určitými omezeními souvisejícími s koronavirem. Naopak některé akce jsme kvůli opatřením zrušili - farní kávu a Misijní koláč; farní akademie se zatím přesouvají na patnáctou hodinu. To proto, že jsme jednohlasně podpořili návrh otce Petra na pokračo-

vání přidáných nedělních mší svatých od 17 hodin. Budou takto do konce listopadu, pak se uvidí dle momentální situace. Dále jsme řešili případnou opravu střechy v kapli, při přívalových deštích totiž hojně teče dovnitř. Protože v říjnu končí dosavadní ekonomická rada farnosti, vybrali jsme do nové rady, jako zástupce za radu pastorační, Petra Křížka. Také jsme diskutovali plán akcí v tomto školním roce i připravovaný Lhotecký běh.

P. Jiří Korda

KRÁTCE

- **Rozloučili jsme se** s Marií Kozlíkovou, Ludmilou Votavovou, Josefem Gennertem a Boženou Deuschovou.
- **Pozor, v noci z 24. na 25. října se mění čas** na zimní. Můžeme si o hodinu přispat.

- **Zasedání Pastorační rady farnosti (PRF)** bude 7. 10. 2020 ve 20.00 v sále sv. Václava.

Podzim ve Studánce

Církevní mateřská školka Studánka a Spolek rodičů Studánka připravily na podzimní dny roku 2020 opět pestrý program, na který vás tímto srdečně zveme.

Pokud to aktuální situace dovolí, začneme v sobotu **3. 10. 2020** již tradičním **Sportovním odpolednem** pro nejmenší (vhodné pro děti od dvou do devíti let).

Sportuje se za každého počasí od 14 hodin a na programu bude sportovní zápolení organizované našimi tatínky. Na závěr je připravené posezení u táboráku. V pondělí **5. 10. 2020** oslavíme **Den sv. Františka** neboli den hojnosti. Akce proběhne na zahradě CMŠ Studánka od 15.45. Děti i rodiče se seznámí s příběhem sv. Františka a budou pro ně (tedy hlavně pro děti) připraveny tvořivé dílničky. Uvítáme, pokud s sebou přinesete plody podzimu: ty nejedlé, jako třeba listy a žaludy, ale

třeba i ovoce a zeleninu. Tradičně se na přelomu září a října připojujeme k úklidu Píšovického lesa. Konkrétní termín bude ještě upřesněn. A konečně v pátek **13. 11. 2020** proběhne tradiční **Svatomartinský lampionový průvod**. Více informací naleznete na stránkách školky www.cms-studanka.cz.

Za Spolek rodičů Studánka

Eva Burianová

STAV ÚČTU K PROJEKTU CENTRUM LHOTKA sledujte na <https://centrumlhotka.cz>. Za srpen 2020 se na všech účtech na stavbu vybralo 51 669 Kč. Všem dárcům děkujeme. Každou první neděli v měsíci je mše sv. v 10 h obětována za podporovatele projektu.

Lhotecký chrámový sbor hledá posily

do sopránu, altu, tenoru i basu

Jsme různorodý, přátelský kolektiv otevřený všem bez rozdílu věku či vyznání. Zpíváme duchovní hudbu. Doprovázíme bohoslužby na Vánoce, Velikonoce a další velké svátky, občas

vystupujeme i koncertně. Zkoušíme každé úterý od 20.00 v kostele Panny Marie Královny míru, Ve Lhotce 36, Praha 4. Sbormistr **Josef Štefan**
lhoteckychramovysbor@gmail.com

Prosazování vlastní vůle vs. inscriptio

aneb věříme v Boží prozřetelnost, nebo ve vlastní rozum?

Schönstattské hnutí - liga rodin vás srdečně zve dne 24. 10. 2020 od 13.30 do lhoteckého kostela Panny Marie Královny míru na přednášku manželů Jeriových. Hlídnání dětí a malé občer-

stvení zajištěno. Z organizačních důvodů prosíme o nezávazné přihlášení na e-mail: mila.jerie@seznam.cz, nebo SMS na tel: 728770994. Děkujeme!

Míla Jerie

Benefiční dětský bazárek

na podporu projektu Centrum Lhotka

Společenství maminek vás srdečně zve na tradiční dobročinný bazárek dětského oblečení, hraček a vybavení v neděli 25. října po mši svaté začínající v 10 h v kapli Nejsvětějšího Srdce Páně. Dětské oblečení a boty všech velikostí, hračky, knížky a další dětské vybavení čisté a v dobrém stavu nosíte od 20. 9. do sálu sv. Václava a označte je cedulkou „BAZÁREK“.

V případě objemnějších věcí (kočárky, kola, jídelní židličky) nás předem kontaktujte. A pak si přijďte nakoupit pro své děti, kmotřence nebo vnoučátka! Výtěžek z prodeje bude věnován na stavbu našeho farního centra a rozšíření kostela. Za společenství maminek

Bára Kuklíková,
775 161 213, b.kuklikova@email.cz.

Pozvánka na ekumenickou bohoslužbu

V sobotu 10. října v 16.00 se v kapli sv. Václava Thomayerovy nemocnice bude konat ekumenická bohoslužba za zastavení koronavirové pandemie a kvalitní péči pro pacienty nemocnice.

Ekumenická bohoslužba se koná každoročně s úmyslem vyprošovat Boží požehnání pro pracovníky i pacienty Thomayerovy nemocnice. Tentokrát budou úmysly modlitby rozšířeny

o úmysl zastavení pandemie koronaviru. Rádi vás přivítáme.

Zve kaplan Thomayerovy nemocnice
Řehoř J. Žáček OPraem.
Centrum podpůrné péče www.ftn.cz.

Mám rád historii, bubnování, ale i pracovní právo

Jiřího Gorčíka s jeho budoucí ženou Klárou jsem poznala před více než patnácti lety, když k nám domů docházeli na přípravu na manželství. Tentokrát jsme se sešli v jejich útulném bytě u kafe a výborného medovníku. Syn Bruník se pochlubil svými písčomily Emilem a Vincentem a povídal o legu, které od raného dětství miluje a jednou by se chtěl podílet na jeho výrobě. Dcera Alžbětka mi představila svého zlatého křečka Bert'u a přinesla ukázat svůj deníček. Poté jsem Jiřímu položila několik otázek.

Jirka vyrůstal v malé vesnici Víčov blízko Prostějova. Jeho táta byl novinářem v místní televizi, poté v rozhlasu a nakonec v novinách Prostějovský den. A také psal scénáře,

např. k televizní detektivce Zapomenutý knoflík. Občas lze tento film vidět na obrazovkách. Maminka byla dámskou krejčovou, starala se však hlavně o rodinu. Jiří má dva sourozence, bratr je právník, sestra absolvovala magisterské studium zdravotnictví. Jeho manželka Klára pochází od Sedlčan, a proto s ní do tohoto kraje zajíždí již přes patnáct let během celého roku, nejraději však v létě. Obdivuje zdejší malebné vesničky, které jsou úplně jiné než rozlehlé „placaté“ vesnice na Hané, odkud pochází.

Po studiu obchodní akademie v Prostějově studoval právnickou fakultu v Brně. Nejvíc vzpomíná na prof. Mlčouškovou ze střední školy, díky které se dodnes živě zajímá o historii, o dějiny našeho národa ve 20. století. Zaujaly ho hlavně nástupy diktatur. „Je zajímavé, jak dokážou příznivci diktatury zneužívat výhody demokracie k tomu, aby se dostali k moci, a obratem

této demokracii zakroutí krkem. Myslím, že si to musíme uvědomovat a ne bát se naši svobodu bránit,“ říká.

Jiří působí jako advokát, jeho specializací je kromě občanského, správního a obchodního práva zejména právo pracovní, které je i jeho koníčkem. Předtím, než začal vykonávat advokátní praxi, působil mj. ve veřejné správě na vedoucích pozicích v personalistice. Ve lhotecké farnosti je členem ekonomické rady farnosti, přednáší také na farních akademiích, své články publikuje v odborných časopisech.

Co tě spojuje s tvou manželkou?

Máme rádi historii, a to jak tu „velkou“, tj. historii velkých mužů a žen, která se učí na školách, tak i tu „malou“, historii každodenního života a jeho radostí i starostí tak, jak je prožívali naši předci. Rádi se touláme starou Prahou a obdivujeme její malebná zákoutí. Také milujeme čas strávený v přírodě na toulkách po celé naší vlasti, v Krkonoších, na Šumavě nebo na Pálavě, díky naší dceři často u koní. Niterný vztah mám také k Sedlecku, kde jsme si s manželkou před čtrnácti lety vzájemně udělili svátost manželství v kostele svatého Jeronýma v Sedlci. Oddával nás P. František Masařík, který nyní působí v Kralupech nad Vltavou.

Gorčíkovi ve Valticích

Můžeš se s námi podělit o své zážitky z výchovy dětí?

Čas splašeně chvátá a naše milované děti Bruník a Alžbětka se už dostávají do pubertálního věku, a tak si na moje dobře míněné otcovské rady, které jim rád uděluji, často jistě pomyslí něco o potrhlem seniorovi. Jsem rád, že jim můžeme předávat i víru, i když nedokonale, ale věřím, že to na nich nezanechá negativní stopu, spíš naopak ☺. Rád vzpomínám na to, jak jsem děti vozil do školky, a když už jsem byl nervózní z toho, že to nestíháme, Bruník mi říkal: „Tati neblázni,

jediné, co je třeba, je láska k Pánu Ježíši.“ Takže jsme jim snad něco ze vztahu k Bohu dokázali předat.

Jak se cítíš ty a tvá rodina v naší farnosti?

Lhotecká farnost je velká, a tak nám chvíli trvalo, než jsme se zde zabydleli. První rodiny z farnosti jsme paradoxně blíže poznali na schoenstattských exerciciích na chatě Horalce v Orlických horách. Hodně nám ve zdomáčtění ve farnosti pomohlo, když děti chodily do školky Studánky, kde jsme navázali vztahy s dalšími rodinami, které jsou v této farnosti doma. Jsem rád, že zde můžeme být jejími členy a života farnosti se i aktivně účastnit. Já jako člen ekonomické rady, účastí na chlapeckém společenství či přednáškami a právní pomocí farnosti, např. ve věci stavby Centra Lhotka, kde byla zapojena i advokátní kancelář DELTA legal, se kterou jako advokát spolupracuji, či v mé právní pomoci farníkům. Moje žena vede jednu skupinku modlících se maminek. V živé farnosti, jakou ta Lhotecká bezesporu je, se nabízí mnoho rozmanitých možností nejen k duchovnímu růstu, za což jsme rádi.

Můžeš nám přiblížit svou práci?

Jsem advokát, zabývám se pracovním, občanským, obchodním a správním právem. Rád pracuji s lidmi, a proto se realizuji zejména v oblasti pracovního práva, které je i mým koníčkem. K pracovnímu právu mám velmi pozitivní vztah, v této oblasti jsem dlouhou dobu působil na straně zaměstnavatelů v oblasti lidských zdrojů, a mám tedy zkušenost i z druhé strany. Nabízím své právní služby i v dalších oblastech. Nikdy bych neřekl, co

všechno mohu při své práci zažít od opravdu vřelých díky po hrozbu zastřelení revolverem. Mám svou práci rád a rád zažívám a učím se nové věci.

Jak relaxuješ, čím dobíjíš baterky?

Rád se toulám nejenom přírodou, ale miluju i procházky zákoutími staré Prahy. Rád jezdím na koloběžce. Také mě zaujala chlapská spiritualita, která pochází od amerického františkána Richarda Rohra a u nás se jí věnuje např. P. Václav Vacek a P. Petr Glogar. Je zde kladen důraz na poznání chlapského nitra. Během našich chlapských setkání se hraje mimo jiné na africké bubny djembe, což je pro mě vždy fascinujícím zážitkem, protože hodně záleží na tom, v jakém složení se sejdem, a bubny znějí pokaždé jinak. Ve farnosti působí živá chlapská skupina, jejímž hrdým členem jsem již skoro deset let.

Kam bys nejraději zavítal během dovolené?

Rád bych se podíval do Svaté země, do Izraele. Láká mě projít si místa, kde se tvořily základy naší civilizace, kde se odehrávaly příběhy ze Starého a Nového zákona. Také bych rád někdy zase procestoval Itálii, kde jsem studoval v Římě, a Řím i celou Itálii jsem si zamiloval. Také mi ale zbývá plno míst v Česku, kde jsem ještě nebyl.

Co pro Tebe znamená štěstí?

Štěstí je pro mě okamžik, kdy si dokážu uvědomit a pocítit dary, které jsem v životě dostal. Když můžu trávit čas s manželkou a dětmi, když si můžu zabubnovat nebo přečíst hezkou knížku, navštívit obohacující divadelní

představení, být jen tak v přírodě či obdivovat něco krásného.

Bety a Bruník Gorčíkovi

Jaké období ve tvém životě bylo nejtěžším?

Nejtěžším obdobím pro mě bylo, když mi umřel táta. Dodnes mě mrzí, že jsem ho před jeho smrtí už nestihl navštívit a pozdravit v nemocnici, kde ležel po operaci. Byl a stále je to pro mě vzor velkého a přímého chlapa, který se nebál nést kůži na trh, i když věděl, že to je třeba někdy sisyfovská práce. Chlapa, který miloval své blízké a dokázal jim svou lásku projevit. Chlapa, který miloval svou novinářskou práci a dokázal mi předat lásku k literatuře a krásám života.

Jak se díváš na současnou dobu?

Myslím si, že dnešní doba nám nabízí množství příležitostí a výzev. To samozřejmě může také na druhou stranu být pro někoho nevýhodou a ohrožením. Rád ale přistupuji k věcem s optimismem a snažím se vždy

najít kladné stránky věci. I doba koronavirová nám přece nabídla možnost ztišení, rozvíjení vztahů s blízkými a s přáteli a nové možnosti komunikace v práci i v rodině. Domnívám se, že se nám zde ve středu Evropy ještě nikdy nežilo tak dobře jako dnes, a vážím si toho, že v takové době můžu žít.

Otázka na závěr: Na co se můžeme těšit na farní akademii na téma pracovní právo nejen pro maminky, která proběhne už nyní v říjnu?

Pokusím se na relativně malém časovém prostoru nabídnout pohled na průběh celého pracovněprávního vztahu, od výběru zaměstnance přes prů-

běh pracovního ukončení, a to zejména pro potřeby farníků jako zaměstnanců, ale i případných zaměstnavatelů. Myslím si, že se zde můžou účastníci farní akademie dozvědět mnoho zajímavého a důležitého pro jejich pracovněprávní vztahy, ale také i něco humorného. Právo není jen suchopárné memořování a používání zákonů, ale vychází ze života a život jej dokáže pěkně vytrít, což v pracovním právu platí dvojnásob. Budu se těšit na

setkání se zájemci na farní akademii už 18. října ve tři odpoledne.

*Připravila
Jana Šilhavá*

Jiří Gorčík se narodil v roce 1978 v Prostějově. Vystudoval Právnickou fakultu na Masarykově univerzitě v Brně, kde získal magisterský titul. Rigorózní zkoušku poté složil na Právnické fakultě Univerzity Karlovy. Studoval také na Tor Vergata Univerzitě v Římě. Pracuje jako advokát, zabývá se hlavně pracovním, občanským, obchodním a správním právem. Publikuje články na odborných webech. Kromě práce se zajímá o historii, rád cestuje, jezdí na koloběžce, bubnuje a je mu blízká chlupatá spiritualita. S manželkou Klárou mají syna Bruna a dceru Alžbětu.

Bety s křečkem

Bruník s pískomily

Rodina na výletě

Chaloupky

Starší chaloupka se letos konala v Janově nad Nisou. Zúčastnilo se jí sedmáct dětí a devět vedoucích. Do redakce nám přiletěly dva ohlasy.

Na Chaloupky jsem jela letos poprvé, a přesto jsem byla zařazena do starších kamarádů. Je mi 13 let a bydlím ve lhotecké farnosti teprve rok. Budu psát o celodenním výletu...

Vedoucí nás odvezli po snídani se zavázanýma očima na různá místa v okolí Janova nad Nisou. Nebyli jsme v našich etapových skupinách, ale promícháni s jinými týmy. Poté, co nás vysadili u lesa, tak náš čtyřčlenný tým začal luštit šifru, která nás měla dostat zpět na faru v Janově nad Nisou. Na šifru jsme zpočátku nemohli přijít! Šifra na papíru znázorňovala bludiště z písmen. Písmena jsme postupně doplňovali do slov, až jsme celou šifru vyluštili.

Rozhlédli jsme se po krajině a zjistili, že jsme na kopci, který se nachází nad farou.

Sešli jsme s kopce okolo velbloudů, kteří zde byli v ohradě. Na faře jsme se sešli s naším týmem a společně jsme se vydali podle mapy na další místa. Bylo zde znázorněno pět míst.

Cesta byla dlouhá a šli jsme mnoho

hodin. Přes nepřízeň počasí jsme došli v 18 hodin večer do cíle. Cílové místo se nacházelo v kavárně. Zde jsem si dala zmrzlinový pohár a pohodlně jsem se autobusem vrátila zpět do Janova nad Nisou. Náš tým byl na třetím místě.

Těším se opět na příští rok!

Pozdravuji všechny starší kamarády a myslím i na ty mladší 😊 .

Aneta Genčúrová

Jak jsem šel do Liberce

Je mi deset let a byl jsem na letním dětském táboře v Janově nad Nisou. Jako nejmladší dítě. Budu vám vyprávět

vět, jak jsem šel do Liberce do ZOO.

Tak to jednou ráno jsem se dozvěděl, že půjdeme pěšky na výlet do Liberce. Což holenku je pěkná štreka. Ujít deset kilometrů za pár hodin. Nu což, dal jsem to. Jsem kluk šikovný a nějaký ten kilometr mě nezničí. V Liberci jsme se rozdělili na skupinky. Šli jsme se podívat na lachtany. Koukali jsme na opičky. Líbili se mi sloni, žirafy a bílí tygři. U bílých tygrů jsem se zadíval na nemocného tygra. Bylo mi ho líto. Byl starý a nemocný. Vzpomněl jsem si na babičku, která mi před dvěma lety zemřela. Také byla tak moc nemocná. Málem mě zde zapomněli. Naštěstí jsem se neztratil. Kamarádi si uvědomili, že jim chybím, a vrátili se pro mě. Byla v ZOO i lvice a lev a spali v kleci. Asi se měli rádi, protože se váleli hned vedle sebe a šťastně se usmívali. Nebo to tak vypadalo.

Na konci zoologické zahrady jsem si koupil zmrzlinu a pohled s tygrama. To

na památku. Počasí v ten den bylo slunečné. Liberecká ZOO byla velká a krásná.

Po návratu do Janova nad Nisou jsem měl velký hlad. Snědl jsem velkou porci jídla.

Na chaloupkách se mi nejvíce líbila hra Buldog. Rád jsem pomáhal v kuchyni Lence. Loupal jsem brambory, mrkev a krájel okurku. Na Chaloupky rád vzpomínám! Těším se na příští

Jakub Genčúr

Další fotky ze starší chaloupky najdete na <https://1url.cz/ezDKp>.

Účastníci chaloupek před odjezdem

Mladší chaloupka

Mladší chaloupka probíhala v Českém Dubu a zúčastnilo se jí dvacet šest dětí a šest vedoucích. Také z mladší chaloupky nám přišly dva příspěvky.

Letos jsem byl na farní chaloupce poprvé a strašně se mi tam moc líbilo. Taky se mi líbilo, o čem byla prezentace – o Kukym. Líbily se mi tam etapovky. Nejvíc mě bavila opičí dráha. Taky

jsem rád, že jsem si tam mohl najít nové kamarády, se kterými jsem si mohl hrát. Byla tam hodně velká zábava. Příští rok bych tam strašně moc zase chtěl.

Bártík Hrouda (7 let)

Kuky zaujal snad každého

Letos jsem byl na chaloupkách už potřetí. Byla tam, jako vždycky, sranda.

Jako téma celotáborové hry bylo: Kuky se vrací. Nejvíc mě asi bavili Piráti a dražba.

Marián Koníček (11 let)

Další fotky z mladší chaloupky najdete na <https://photos.app.goo.gl/1r1jXdppgKaySpp7>.

VÝZVA REDAKCE VĚSTNÍKU FARNÍKŮM

Děkujeme všem přispěvatelům a těšíme se, že se zapojí i další. Příspěvky o rozsahu maximálně 2 500 znaků vč. mezer pošlete na adresy uvedené v tiráži nebo předávejte osobně v sakristii. **(red.)**

Na jezuitském táboře

Česká provincie Tovaryšstva Ježíšova pořádá již 23 let tzv. rytířské tábory. Děj her se zpravidla odehrává na historickém pozadí vrcholného středověku, v době křížových výprav. Účastníci se vžijí do postav rytířů, pro které čest, odvaha, prozíravost, moudrost, spravedlnost a zbožnost jsou součástí jejich života. Tábory jsou určeny pro chlapce od 10 do 15 let. Další informace o rytířských táborech najdete na <http://www.jesuit.cz/tabory>.

V létě jsem byl poprvé na jezuitském táboře. Tábor byl dobrý, ze začátku bylo klasické seznámení s tím, co se bude dít. Spalo se ve středověkých stanech. Jídlo se vařilo v polní kuchyni a jedlo se ve velkém stanu. Samozřejmě co by to bylo bez zbraní, beranidel, kopí, štítů, zbrojí, varkočů, helem a samozřejmě bitev. Na tomto táboře, protože to byl takový základní tábor, tak jsi musel skládat různé zkoušky, např. přechod přes řeku na lanech nebo noční pochod (1 km) po jednom v noci, kdy jsi prakticky nic neviděl. Tak to by byly dovednosti. Pak vás zkoušeli z různých dovedností historie, bohověda, heraldika, krásné umění, erb, orientace, chrabrost, dovednost s mečem a podobně.

Tady cílem tohoto tábora bylo stát se rytířem, takže všechny ty zkoušky ti pomáhaly k tomu, aby ses stal rytířem.

Také se dostávaly stužky, to bylo za ochotu k práci, např. pomoc na stavbě nebo v kuchyni, třeba i štípání dřeva. Jídlo se dostávalo do ešusů. Samozřejmě jako správný rytíř musel chodit na mši, takže: ráno mše svatá, modlitba před snídaní i po snídani, totéž u oběda i u večeře, ale po večeři byla ještě večerní dobrovolná modlitba. Třeba

když jsi byl na večerní modlitbě, tak jsi dostal stužku, protože to bylo jako tvoje ochota. No a teď přejdeme k nejoblíbenějším večerům. Vždy večer byly takzvané noční hlídky. Vždycky se hlídalo po dvou. Bylo to rozdělené na dané hlídací hodiny, čili byla prv-

ní hlídka a ta hlídala od 22.00 do 24.00, pak byla druhá hlídka a ta zase hlídala dvě hodiny. No jo, ale mělo to jeden háček, a to bylo to, že jsi musel hlídat vlajku, abys neřekl, že tam stojíš jen tak zbuhdarma. Druhý problém byli Saraceni. Ty když jsi byl na stráži, tak jsi musel mít na jedné ruce krepák, takže když vás přepadli Saraceni, tak na ruce měli taky krepák, a když jsi jim ho strhnul, tak jsi ho vlastně zabil a on ti nemohl vzít vlajku a odnést si ji. Naším úkolem bylo jenom vzbudit lidi na poplach a bránit vlajku a zabíjet Saraceny, aby odtáhli s prázdnou. Takže to by bylo k nocím a teď dál. Každá dovednost měla tři stupně, takže jsi musel splnit první, potom druhý a pak třetí. Nejde to naopak a ani jinak, prostě popořadě, takže to dávalo smysl jako ke zbraním, takže meč a varkoč jsi dostal hned, jak ses ubytoval, podle toho, v jakém jsi byl stanu, tak podle toho jsi dostal varkoč. Abys mohl mít štít, tak jsi potřeboval tři dovednosti na dvojku, abys mohl mít přilbu, tak jsi musel mít pět dovedností na dvojku, a abys mohl mít brně-

ní, tak jsi musel mít sedm věcí s průměrem tři.

A teď k mému nejoblíbenějšímu programu: BITVA. Bylo jich tam pár, třeba dobývání hradeb nebo vyrážení brány beranidlem, anebo klasické pěšácké bitvy. Poslední bitva byla nejlepší: Tažení na Jeruzalém.

Nejdříve jsme za den ušli 26 km a potom nám na jednom místě řekli: „Tady zastavte!“ Tak jsme stáli a po chvíli přijelo auto s vybavením: zbraně, brnění, helmy, pláště no a pak nám řekli: „Všichni jste doputovali do Jeruzaléma, pojdme ho vrátit do rukou křesťanů!!!! Všichni plnou polní a jdeme do bitvy, následujte krále do bitvy!!!!“ A tak jsme si vzali plnou polní a šli jsme osvobodit Jeruzalém. Byla to nelítostná vřava, ale vyhráli jsme. Dobyli jsme Jeruzalém.

A tak to je ode mne vše, tábor doporučuji všem, co mají fyzickou sílu a jsou schopni boje a unést meč, brnění, štít, helmu apod.

Tábor byl dobrý, doporučuji!

Maxmilián Koníček (14 let)

Evropské přemítání s Františkem

Blíží se podzim, doba, kdy mysl křesťana ubíhá k Františkovi. I ta moje. Dnes trochu jinak než o obvyklých zvířátkách, environmentálních tématech, i když i tím je mi František blízký.

Křesťané přinášejí válku, nebo mír?

Přemítám o rodinné oslavě, o chvíli, kdy se soudržnost klanu málem porouchala. Přišla řeč na křesťany, na Evropu, na výročí války, na mír. Obklopena svou krví, poslouchala jsem, kolik násilí křesťané vnesli do života Evropanů. A Unie že je mírový projekt? Pche, zbláznila ses?! Člověk sedí mezi blízkými, fakta jakoby neexistovala, laskavost je naivitou.

Mírumilovný František z Assisi

Zpracovávám ten zážitek dobrých pár měsíců, mám každého z těch 17 lidí fakt ráda. A František mi přišel na pomoc, jako obvykle. Vidím jeho obrácení, znechucení válečnou vřavou i děsivými následky po ní. Obnov, Františku... Obnov aspoň ten kus, co můžeš, Blanko.

Hledají dnešní mladí lidé pravdu?

A má pravdu: jak mohou mladí lidé rozlišit fakta od názorů, dokud se budeme... budu! bát o nich mluvit, dokud je možná sama nebudu ani tak dobře znát, zdrojovat, abych o nich mluvit mohla.

Veteráni války a komunismus

Pracuju v zařízení, kde tráví závěr života čeští veteráni. Vlastně už zbyla jediná, paní Šišková. Její otec i manžel nasazovali dobrovolně životy za hodnoty lidství. Za křesťanské hodnoty. Pokaždé, když mi to příležitost dovolí, ráda přisednu a paní Šišková, obklo-

pená fotkami všech těch „spitfirů“ a jejich pilotů, vypráví. Také o tom, jak s nimi a jejich rodinami zatočila kolektivní ideologie, které ty násilné vřavy první poloviny minulého století žel připravily cestu. Jsou to příběhy o nezměrné odvaze, o utrpení. O žitém křesťanství v přelomových situacích.

Žiju poblíž třídy generála Šišky. A tak se mi s Františkovou pomocí shůry nějak sešly motivace, že bych také měla asi předat cosi, na co se začíná zapomínat, těm, kteří nemohou za to, že se narodili později. O tom, kam jejich paměť nesahá.

Jdou zkušenosti předat mladším?

A tak vznikly následující odstavce. Obsah vypadá civilně, ale já jsem přesvědčena, že je velmi křesťanský. Víím, možná Věstník čtete více vy, mí generační souputníci, než naše děti či vnoučata. Nevadí, vystříhněte jim to ☺. Nebo ofoťte telefonem a pošlete. Když vynecháte ten rozvleklý úvod až sem, třeba to dočtou i do konce ☺.

Jak předcházet konfliktům se řešilo i po válkách ve 20. století

Výchozí situace není nepodobná té po bitvě s Perugií... Po sérii lokálních válečných konfliktů v Evropě 19. století má svět 20. století v rozpětí 30 let za sebou dvě války a zvěšiny je v troskách. Fyzicky i obrazně, hospodářsky, manažersky, lidsky. Je zjevné, že bez míru v Evropě nebude míru ve světě. A že ho nelze docílit bez aktivního úsilí

předem. Politicky není aktuálnější otázka než jak napříště předcházet násilným řešením i nacionálně zbarveným útokům; zvláště je-li kontinent rozparcelován na státy právě podle národnostního principu.

Mezitím jistý obchodník s koňakem, Jean Monnet z města Cognac sčítá své zkušenosti: dosáhl takových obchodních úspěchů, že si ho v první (GB) i druhé (USA) válce najali Angličané i Američané, aby jejich vládám koordinoval válečné zásobování. Jeho, Francouze! Měl prostě um, prestiž i důvěru. A jeden nápad v něm dlouho zrál: z válečných, politických i obchodních zkušeností pochopil, že tak, jak je Evropa strukturovaná, bude mít přílišný konfliktní potenciál vždycky. Rodil se plán, jak to udělat jinak. V roce 1943 byl hotov a čekal na příležitost k prosazení mezi politiky. Obchodovat s koňakem by bylo o tolik snazší... Jednou věcí totiž je znát dobré řešení – a druhou získat pro něj mezinárodní politickou vůli.

Když se po 2. válce ve Francii stal premiérem a posléze ministrem zahraničí Robert Schuman a Jean Monnet jeho poradcem, přišla správná chvíle. Spolu prosazují mírovou vizi, jak předejít dalším válkám. To, co vstoupí do historie jako **Schumanův plán**:

- nechť se strategické zdroje, věčná příčina svárů, kdo je bude ovládat (v první řadě uhlí, ocel, jaderná energie), podřídí společné koordinaci
- a nechť se spolupráce v Evropě bude na půdorysu regionů, ne národů či národních států, které jsou nesouměřitelně velké
- a toto uspořádání nechť je založeno na deklaraci lidských práv – osobních, politických i hospodářských –, kvůli garanci svobodného rozvoje lidské osob-

nosti i chodu demokratických institucí. Politika tedy ať již nehájí zájmy národů či států, ale v centru péče o věci veřejné ať stojí jednotlivec, občan

- a ať je uspořádání natolik silné, aby odolalo nebezpečí, že se nějaký region stane sférou vlivu jiného regionu či co do počtu obyvatel mnohem početnějšího státu.

Realizaci Schumanovy a Monnetovy mírové vize prosadili křesťané

Vizi s uvedenými cíli doprovázelo krokování: první měl vzniknout Vysoký úřad pro koordinaci produkce uhlí a oceli jako „základní kámen evropské federace, která je nezbytná pro zachování míru“. Vracím se na úvod: pche, blázen?! Již 18. dubna 1951 ji podepsalo šest zakladatelů: navrhovatelka Francie, její věčný rival Německo, Františkova Itálie a státy Beneluxu.

V pěti z těchto šesti zemí ji prosadili KŘEŠŤANÉ! S ohledem na to, že ještě nedávno a zároveň mnoho staletí předtím si tyhle regiony šly po krku, a to opravdu nekřesťansky brutálním způsobem, těžko pro křesťana uvěřit, že jejich mírové dílo nemělo ducha, který, jak víme, si vane...

Evropská unie je téma pro křesťany

Byla by škoda, abychom o faktech mlčeli a dovolili, aby tahle Unie, které jsme dnes také členy (a co to stálo útrap!), se stala zboženištěm, před kterým zase stojí nějaký příští František, Jean nebo Robert. Pro mě je to téma na výsost křesťanské. I modlitební. Díky, že jsem ho mohla s vámi sdílet.

Blanka Strouhalová
s využitím Christnet, Europa.eu
a Wikipedia (*mezititulky red.*)

Slavnost posvěcení Mariánského sloupu

15. 8. 2020 se splnil „sen“ všech příznivců obnovy strženého mariánského sloupu v roce 1918. 102 let se spojovalo ušlechtilé úsilí mnoha lidí a modliteb. Lidé (hlavně křesťané) toužili odčinit „urážku“ Matky Boží.

Nebylo to snadné, nepřátelských postojů bylo také mnoho. Staroměstské náměstí v Praze bylo vždy „svědkem“ mnoha událostí zlých i dobrých v našem národě. Upřímné snahy a modlitby byly nakonec vyslyšeny. Mnoho toho bylo o sloupu napsáno a diskutováno z různých stran a úhlů pohledů pro a proti. Podrobnosti k celé historii viz internetové stránky Společnosti pro obnovu mariánského sloupu, která byla založena významnými osobnostmi v dubnu 1990. Patří jim obrovský dík.

<https://www.marianskysloup.cz>

Lhotecká korouhev u obnoveného mariánského sloupu

O mariánském sloupu mně již vyprávěla v mém dětství moje babička. Zároveň jsem celoživotní lhotecká farnice, kde máme zmenšeninu tohoto sloupu u oltáře. A kostel byl právě první ze 12 kostelů postavených kolem Prahy podle hvězd kolem hlavy P. Marie. A nakonec jsem se stala lhoteckou kronikářkou a členkou Společnosti pro obnovu mariánského

sloupu. Proto mám ke sloupu, jeho historii a obnově tak blízko. Situace kolem obnovy sloupu byla mnohdy „beznadějná“, ale vždy došlo k nějakému pozitivnímu zvratu k lepšímu. A naše generace se obnovy dočkaly!!! Vždyť už to je vlastně zázrak. Čtvrtého června jsem se byla podívat na Staroměstské náměstí. V době pandemie korony tam sochař Petr Váňa se svým týmem (kamenosochařskou hutí) začal sestavovat nerušeně celý sloup, protože jeho obnovu schválil Magistrát hl. m. Prahy. Instalovali dřík sloupu s hlavicí a „přestěhovali“ sochu Panny Marie z kouta, více než deset let „tiše čekající“ u Týnského chrámu v Celetné ulici. Zájemců, podporovatelů a tvůrců sloupu se na tuto historickou událost sešlo mnoho. Byl krásný slunečný den. Při instalaci sochy jsme zazpívali písně P. Marii. Všichni jsme se těšili na svátek Nanebevzetí P. Marie na slavnostní mši v chrámu Matky Boží před Týnem, který byl postavený již ve 14. století a patří mezi umělecky nejvýznamnější pražské kostely. Na slavnost přijeli i Moravané v krojích, Orlové, trubači, maltézští rytíři z Malty a Rhodu, poutníci z celé země s korouhvemi a krajané z ciziny a plno vážených osobností. Na slavnostní bohoslužbě v chrámu mně vzpomínky „prolétly“ srdcem a byla jsem šťastná a za vše Bohu vděčná. Sloup se sochou Panny Marie slavnostně posvětil kardinál Dominik Duka.

Slavnostní požehnání a promluvy u sloupu narušovali nevhodným způsobem odpůrci obnovy sloupu.

Všechny události jsem hluboce a s vděčností prožívala a radovala se s tvůrci obnoveného sloupu a všemi lidmi dobré vůle. Panna Maria je velká přímlyvkyně u Boha. A tak jistě platí její předpověď... A nakonec mé Neposkvrněné srdce zvítězí. A zvítězilo!!! U sloupu také zavlála naše lhotecká korouhev s obrazem sloupu a našeho kostela, kterou přinesly ženy ze lhotecké mariánské družiny. U paty sloupu byla kytice ve tvaru srdce ze 102 růží.

Při tom všem jsem vzpomínala na svou babičku. Ta v mládí bydlela v obci Třebotov nedaleko Prahy. Když jsem

O Mariánském sloupu se psalo a píše:

- Generální sekretář ČBK P. Stanislav Příbyl: Mariánský sloup v souvislostech víry a ducha. Karmelitánské nakl. 2020
- Petr Blažek – Vojtěch Pokorný: Duchovní střed Evropy. Dějiny Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí 1650–2020. Muzeum Karlova mostu. 2020.
- Ondřej Jakubec, Pavel Suchánek a kol.: Mariánský sloup na Staroměstském náměstí v Praze. Počátky rekatolizace v Čechách v 17. století. Lidové noviny.
- O historii a současnosti sloupu píše knihu také PhDr. Karel Kavička, místopředseda Společnosti pro obnovu Mariánského sloupu (viz Věstník 5/2020). Měla by vyjít příští rok. Jedna kapitola bude věnovaná historii lhoteckého kostela.

Text projevů a fotografie ze svěcení sloupu najdete na stránkách <https://www.marianskysloup.cz>.

se byla loni podívat na lodi s kameny, kterou přivezl Petr Váňa se spolupracovníky ke Karlovu mostu, byly na ní také kameny, které darovala různá města a obce. Když jsem si vše prohlížela, podívala jsem se, na kterém kameni stojí torzo sochy Panny Marie. Stála na kameni s nápisem Třebotov. S dojetím jsem vzpomínala na svou babičku.

Věřím, že sloup se sochou Panny Marie bude zase „spojnicí“ mezi nebem a zemí. A stane se místem setkávání lidí dobré vůle. Zajímavostí je, že sloup je gnómonem, který ukazuje „pražské poledne“.

Bohu díky ! – Ave Maria!

Eva Kocmanová

Neuvěřitelný nákup

Pan Jan telefonoval do naší kanceláře, aby si objednal pečovatelskou službu. Přál si, abychom mu pomohli s nákupy. Nákup patří ke službám, o kterých se v odborné veřejnosti hodně diskutuje. Jedná se o sociální službu, nebo ne?

V dnešní době totiž funguje na trhu tolik donáškových služeb, že si nákup až do domu může objednat prakticky každý. Navíc mnoho firem si za dovážku či donášku nákupu neúčtuje žádný příplatek. Na první pohled by proto nákup mohl být ze zákona o sociálních službách směle vyškrtnutý. Naše služby ovšem využívají lidé vysokého věku, mnozí neumí využívat moderní technologie. Nebo nejsou schopni posoudit, co by si vlastně měli objednat, aby byly zajištěny všechny jejich potřeby. Potom je pomoc nebo doprovod pečovatele zcela na místě. Ale vraťme se k příběhu.

Sociální pracovnice při šetření zjistila, že pan Jan bydlí v domě s pečovatelskou službou. Divila se, proč klient nevyužívá služby místních pečovatelek. Dozvěděla se, že s jejich službami není spokojen. Po konzultaci s ředitelem domu s pečovatelskou službou jsme pana Jana přijali a na první nákup jsme vyslali našeho pečovatele Jirku.

Jirka měl nákup u pana Jana naplánovaný na odpoledne, byla to jeho poslední služba toho dne. Do kanceláře se vrátil s téměř dvouhodinovým zpožděním. Divily jsme se s kolegyní, kde se zatoulal? Jirka se jenom smál a pra-

vil, že tak neuvěřitelný nákup ještě nezažil. Dostal od klienta seznam věcí, které má obstarat. Pro ty nejlepší chlebičky má jet jedině do lahůdkářství na Háje, pro speciální kávu do obchodu v nákupním centru Chodov, pro pečivo jen do pekařství na Roztylech a pro maso a uzeniny do řeznictví v Újezdě. Pečovatel jezdil od čerta k ďáblu, aby všechno sehnal. Nákupem strávil příjemné dvě hodinky a projel benzinu, že jsem si to raději ani nechtěla představit.

Pan Jan byl samozřejmě poučen, že na nákup jezdíme do nejbližšího obchodu, kde nakoupíme základní potraviny a drogerii. Upozornily jsme s kolegyní Jirku, že to neměl objíždět. Ten však prohlásil, že to byla jeho poslední služba.

Zrovna nespěchal, tak chtěl klientovi udělat radost.

Na následující poradě sociálního týmu vypukla veliká debata, jestli tímto způsobem panu Janovi nadále nakupovat? Otázka, na kterou se špatně hledá odpověď. Cestou domů jsem o tom přemýšlela. Sama mám ráda asijskou a středomořskou kuchyni. Tak jsem si říkala, jak se bude jednou pečovatel tvářit, až ho pošlu do Sapy, aby sehnal nějakou exotickou surovinu do jídla třeba ze Srí Lanky?

Přeji vám klidný říjen. **Eva Černá**

KALENDÁŘ – ŘÍJEN 2020

ČTVRTEK 1. 10.	Památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny a učitelky církve
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
19.00	Biblické setkání
PÁTEK 2. 10.	Památka sv. andělů strážných, 1. pátek v měsíci
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA 3. 10.	1. sobota v měsíci
16.15	Mariánské večeřadlo
17.00	Mše svatá
17.45	Zásvětná modlitba MKH a výstav Nejsvětější svátosti
NEDĚLE 4. 10.	27. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
15.00 před kostelem	Žehnání zvířat
17.00	Mše svatá
18.30	Mše svatá
20.00	MÁTA – otevřené společenství pro ženy 40+
20.00	První setkání přípravy na biřmování mládeže
PONDĚLÍ 5. 10.	Sv. Faustíny Kowalské
8.00	Mše svatá
20.00	Společenství mužů a otců
ÚTERÝ 6. 10.	
9.15–11.00	Setkání maminek s dětmi
9.15	Mše svatá zvláště pro maminky s dětmi
15.00 Thom. nem.	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.30	Mše svatá
19.15	Společenství starší mládeže
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru
STŘEDA 7. 10.	Panny Marie Růžencové
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
9.10	Modlitby maminek CMŠ Studánka
16.30–17.15	Výuky náboženství, příprava na 1. sv. přijímání
17.30	Ministrantská schůzka
20.00	Zasedání pastorační rady farnosti

ČTVRTEK 8. 10.	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
15.00 Sulická	Mše svatá v domově seniorů v Sulické ulici
19.00	Společenství Zacheus

PÁTEK 9. 10.	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 10. 10.	
16.00 Thom. nem.	Ekumenická bohoslužba za zaměstnance a pacienty nemocnice a za zastavení koronavirové pandemie
17.00	Mše svatá

NEDĚLE 11. 10.	28. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
17.00	Mše svatá
18.30	Mše svatá
20.00	Příprava na biřmování mládeže

PONDĚLÍ 12. 10.	Sv. Radima, biskupa
8.00	Mše svatá
18.00	Společenství Alfa plus

ÚTERÝ 13. 10.	
9.15–11.00	Setkání maminek s dětmi
15.00 Thom. nem.	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.30	Mše svatá
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 14. 10.	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
16.30–17.15	Výuky náboženství, příprava na 1. sv. přijímání
18.45	Společenství mladší mládeže

ČTVRTEK 15. 10.	
Památka sv. Terezie od Ježíše, panny a učitelky církve	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
19.00	Biblické setkání

PÁTEK 16. 10. Sv. Hedviky, řeholnice	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 17. 10. Památka sv. Ignáce z Antiochie, biskupa a mučedníka	
17.00	Mše svatá

NEDELE 18. 10. 29. NEDĚLE V MEZIDOBÍ, MISIJNÍ NEDĚLE	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
15.00	Farní akademie: JUDr. Jiří Gorčík: „Pracovní právo nejen pro maminky, aneb na co si dát pozor a čeho se nebát jako zaměstnanec“
17.00	Mše svatá
18.30	Mše svatá
20.00	MÁTA – otevřené společenství pro ženy 40+
20.00	Příprava na biřmování mládeže

PONDĚLÍ 19. 10.	
8.00	Mše svatá
20.00	Společenství mužů a otců

ÚTERÝ 20. 10.	
9.15–11.00	Setkání maminek s dětmi
15.00 Thom. nem.	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.30	Mše svatá
19.15	Společenství starší mládeže
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 21. 10. Bl. Karla Rakouského	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
9.10	Modlitby maminek CMŠ Studánka
16.30–17.15	Výuky náboženství, příprava na 1. sv. přijímání
17.30	Ministrantská schůzka

ČTVRTEK 22. 10. Sv. Jana Pavla II., papeže	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
15.00 Sulická	Mše svatá v domově seniorů v Sulické ul.
19.00	Společenství Zacheus
20.00	Modlitba Taizé

PÁTEK 23. 10.	Sv. Jana Kapistrána, kněze
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
18.30	Mše svatá
19.30–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA 24. 10.	
13.30	Rodiny pro rodiny – přednáška viz plakátek a web
17.00	Mše svatá
NEDĚLE 25. 10.	30. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
3.00-->2.00	ZMĚNA ČASU LETNÍHO NA ZIMNÍ
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
17.00	Mše svatá
18.30	Mše svatá
20.00	Příprava na biřmování mládeže
PONDĚLÍ 26. 10.	
8.00	Mše svatá
16.15 katedrála	Modlitby za národ
18.00	Společenství Alfa plus
ÚTERÝ 27. 10.	
9.15	Setkání maminek s dětmi
15.00 Thom. nem.	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.30	Mše svatá
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru
STŘEDA 28. 10.	Svátek sv. Šimona a Judy, státní svátek, prázdniny
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
ČTVRTEK 29. 10.	Bl. Marie Restituty Kafkové, prázdniny
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
19.00	Biblické setkání
PÁTEK 30. 10.	prázdniny
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
18.30	Mše svatá
19.30–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA 31. 10.	Sv. Wolfganga
17.00	Mše svatá

*Změna programu vyhrazena. ZEJMÉNA NYNÍ V OBDOBÍ PANDEMIE COVID-19
SLEDUJTE NA WEBU ZMĚNY SOUVISEJÍCÍ S VLÁDNÍMI OPATŘENÍMI!*

PLÁNUJEME

8. 11. – posvícení našeho kostela, host Charles Daniel Balvo, současný apoštolský nuncius v České republice;
29. 11., 24. 12. – bohoslužby upravené pro děti;
-
23. 1. 2021 – farní ples, tentokrát v barvě žluté;
24. 1. 2021 – dětský karneval.

Škola důvěry

„Přicházejí za mnou mnozí lidé,“ píše sv. Terezie Benedikta od Kříže (Edita Steinová), „a přijímám srdečně každého, kdo doufá, že u mě najde radu. Ale ve skutečnosti mám vždycky po ruce jen malou a prostou radu: začít žít tak, že se držíme Pána za ruku.“

Držet se Pána za ruku, tak zní základní požadavek duchovního růstu. Ježíš je kotvou lidské duše... Nejde jen o nějakou teorii. Je to naprosto konkrétní situace, v níž vkládáme veškerou svoji důvěru, a tedy celý svůj svět, v Ježíše. Je to situace, kdy musíme překonat podezření, že se o nás nestará, že na nás zapomněl, že nám nerozumí, že pro něho nejsme důležití. Je třeba překonat nedůvěru, kterou jsme zdědili po prarodičích Adamovi a Evě.

„Jdu životem, ať svítí slunce nebo prší, ale s hlavou vztyčenou, vždyť jsem královské dítě, protože cítím, že v mých žilách koluje Ježíšova krev, a svou důvěru jsem vložila do velikého Pánova milosrdenství,“ řekla sestra Faustyna, další velká adeptka školy důvěry.

Jerzy Zieliński: Krize očima víry. Karmelitánské nakladatelství. 2015

Vydává: Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru.

Adresa: Ve Lhotce 330/36, 142 00 Praha 4 – Lhotka; **telefon:** 725 797 561.

E-mail: lhotecka.farnost@seznam.cz; jmkorda@seznam.cz.

Internet: <http://lhoteckafarnost.cz>. **Příspěvky do Věstníku** posílejte na adresu farnivestnik@gmail.com, nebo je můžete nechat v sakristii. Redakce si vyhrazuje právo texty krátit a jazykově upravovat.

Bankovní spojení pro finanční dary:

1. běžný provoz farnosti č. účtu 74 32 63 29 / 0800; Specifický symbol 500

2. rozšíření kostela a výstavba farního centra č. účtu 53 23 72 03 39 / 0800; Specifický symbol 100 – při platbě ze zahraničí kód IBAN: CZ08 0800 0000 0053 2372 0339 a kód BIC: GIBACZPX

Redakce Věstníku: P. Jiří Korda, sr. Bernarda Lacinová, Jana Šilhavá.

Sazba: Jan Šilhavý. **Tisk:** Jan Macek, Jablonec n. Nisou, www.tiskem.cz.

Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. Číslo vychází 25. 9. 2020.

Uzávěrka příštího čísla je **5. října 2020**. Náklady na jeden výtisk cca 10 Kč.